

Mindretallet har i Udvalget forgæves opfordret til at omarbejde dette Forslag i den angivne Retning. For at give Tinget Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet har Mindretallet da fremsat to Ændringsforslag, der vise en Ordning, hvorved Staten gennem en Fabrikatbeskatning af den indenlandske Cigaretindustri kunde inddrage i alt Fald en Del af det Beløb, der ved Industriens Opkomst og Cigaretimportens Nedgang er blevet den berøvet. Saafremt Værdien af den indenlandske Fabrikation udgør 1 Mill. Kr., vilde en tilsvarende Import have givet Statskassen en Indtægt af 300,000 Kr., medens dette Beløb nu smuldrer bort. Den Afgiftsprocent, som i Ændringsforslag Nr. 3 er foreslaaet, var tænkt som Forhandlingsgrundlag, idet Mindretallet ikke ønsker paa een Gang at berøve Industrien hele den i 1908 indførte Beskyttelse. Naar Flertallet imidlertid hævder, at denne Industri har „et vist Krav paa, at der ikke sker indgribende Forandringer i de Toldforhold, hvorunder den virker, saa kort Tid efter, at den har faaet Fodfæste“, kan Mindretallet ikke godkende denne Betragtning, eftersom det er vitterligt, at Forudsætningen udtrykkeligt var, at de nye Toldbestemmelser ikke vedtoges for at fremkalde en saadan beskyttet Industri, hvorfor denne følgelig har maattet være forberedt paa en Ændring, saa snart det blev klart, at Forudsætningen ikke havde holdt Stik.

Det af Regeringen fremsatte Forslag, der samtidig paalægger Importen og Fabrikationen en ny meget høj Afgift og opretholder Beskyttelsen i uforandret Omfang, kan Mindretallet ikke tiltræde, ikke mindst, fordi den anvendte, fra Tyskland importerede Skatteform vil virke som en Plage og Straf for den meget talrige Detailhandlerstand, der forhandler Cigaretter, og saaledes tillige i Strid med Statens Interesser besværliggøre og hemme Omsætningen.

Et *tredie Mindretal* (Schovelin) er principalt imod et Forslag, der som dette sætter et

stort og bekosteligt Kontrol-Apparat i Scene og griber forstyrrende ind i Tusinder af Menneskers daglige Bedrift for at fremskaffe en i Forhold til Statens finansielle Behov saa paafaldende ringe Indtægt som ca. 720,000 Kr. Det er da ogsaa betegnende at se den Storm af Uvillie, som Forslaget med sine „mange Bestemmelser om Mulkter, Bøder, Straf og Belønning for Angiveri“ har vakt i hele Landets *Handelsstand*. At ogsaa *Cigaret-Industrien* føler sig brøsthøden, er ikke mindre forstaaeligt: med fuld Føje har den ment at kunne gaa ud fra at have Ro over sine Produktionsforhold til 1916 (Toldlovens forestaaende Revision) og saaledes et vist Mindstemaal af Tid, hvori den kunde oparbejde denne sin nye Virksomhed. En saadan grundes kun med Ofre i den første Tid, Børnesygdomme skulle overstaas og Lærepenge betaales — hvad der ikke mindst gælder om Fremstillingen af en af Mode- og Smagsluner saa behersket Artikel som Cigaretter. Dette maa vel holdes for Øje overfor den stadige Henvisning til, at den unge Industris Toldbeskyttelse er saa overmaade høj — der er i de faa Aar siden 1908 af vore hjemlige Cigaretfabrikanter gjort et saa stort Indskud af Intelligens og Energi for at erobre dansk Arbejde en Position paa dette nye Felt, at Krigsomkostningerne sikkert maa have slugt Hovedparten af den Avance, Toldbeskyttelsen yder paa Papiret. Noget andet er, at det neppe har ligget indenfor Lovgiverens Hensigt, at vore Forbrugsforhold skulde udvikle sig, som sket er, og man begriber derfor lettelig, at *Cigaret-Importen* føler denne Udvikling som et lidet vel motiveret Indgreb i sit hidtidige Erhverv og derfor med ligefrem Bestyrtelse imødeser en ny Byrde paa sin Omsætning.

Naar Regeringen, som den selv angiver i Lovforslagets Motiver, i sin Søgen efter nye Skatteklender er stødt paa *Tobaksforbruget*, maa man i Sandhed undre sig over, at den af de lidet vægtige Grunde, der i saa Henseende anføres, har nøjedes med at udskille denne enkelte *Del* af dette Forbrug og derved netop valgt den Vej,